



Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pavli Laymann è Societate I: Theologiæ Moralis
Compendiv[m] absolutissimum et in quinq[ue] libros
partitum**

Laymann, Paul

Moguntiæ

Cap. 1. De notione, definitione beneficij Ecclesiastici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40716

LIBER QVARTVS.
TRACTATVS SECUNDVS.

De
Ecclesiasticis beneficijs.

C A P. I.

De notione & definitione beneficij Ecclesiastici.

Beneficium dici solet omnis gratuita concessio siue gratia principis, ea propter Ecclesiastica praebenda beneficij nomen fortita est, quia licet ab Ecclesiæ Prælatis ex officio conferenda sit, nemini tamen in particulari stricto iure debetur, sed est gratuita concessio siue gratia.

1. Hinc definitur: Ecclesiasticum beneficium est ius perpetuum recipiendi redditus ex bonis Ecclesiæ ratione spiritualis officij Ecclesiastica auctoritate constitutum. Dicitur ius perpetuum, quia legitimè collatum non potest auferri nisi graui de causa.

Deinde ut excludatur commendata temporalis, quippe quæ non datur in titulum, nec tribuit ius siue dominium beneficij, sed solum administrationem ad tempus, excluditur etiam vicaria temporalis & non collativa.

2. *Ex bonis Ecclesiæ.* Nam bona Ecclesiastica immobilia sunt vniuersitatis; Administratores autem sunt Episcopi, alijque Prælati ordinarij. *Ratione spiritualis officij.* Nam omne beneficium datur propter officium.

NB. In beneficio Ecclesiastico duo iura considerantur:

randa: primum simpliciter ac per se spirituale videlicet ius officij sive potestas exercendi ministeris spiritualis, quatenus id ministerio Ecclesiæ competit, & ius secundum se præcise spectatum, temporale est videlicet ad percipiendum redditus Ecclesiasticos. Sed quatenus hoc ius consideratur respectuè seu ut annexum spirituali officio, eatenus spiritualitatem quandam per accidens participat.

Hæc duo iura spirituale & corporale possunt separari ut aliquis habeat V. C. Canoniciatum alicuius Ecclesiæ, & nullos præbēdæ redditus accipiat, non enim præbenda Canonicum facit, sed Collatio iuris spiritualis facta ab eo qui potestate habet.

Legitima authoritate constitutum iuxta reg. I. in 6. Beneficium Ecclesiasticum non potest licite sine institutione canonica obtineri. Canonica autem institutio seu collatio iuris beneficialis dicitur, quæ ab Ecclesiæ prælato fit secundum formam & modum à sacris canonibus prescriptum. Quare excluduntur capellaniæ non collatiæ.

NB. Reges & Principes laicis beneficia conferentes faciunt id ex speciali priuilegio & quasi delegatione Papæ non iure ordinario.

NB. Præterea tametsi in alijs causis si reus ante item contestatam contumaciter absit, actor in possessionem bonorum vel iurium de quibus contendit mitti iudicis authoritate soleat, ac lite non contestata non procedatur; tamen in causa beneficiaria petitorem mittendum non esse in possessionem beneficij ob contumaciam.

Adversarij: sed ius Actoris examinandum, & iuxta illud sententian ferendam esse, si periculum in mota sit, ne alioquin causâ non examinata sine titu-

lo siue institutione canonica vitiosus ingressus ad
beneficium accedat.

C A P. II.

*De Origine & institutione Ecclesiasticorum
beneficiorum.*

IN primitiva Ecclesia fideles prædia sua vendebant
& precia eorum liberè Apostolis afferebant ut ex
inde Diaconorum manibus singulis distribueretur,
pró cuique opus erat. Postea vero prouisum fuisse
pedire, ut Ecclesia bona immobilia etiam possidet
ret, ex quorum redditibus annuis ministrorum sus-
tentationi perpetuò prouisum esset, iuxta morem
veteris Testamenti Num. c. 35.

2 Olim clerci in multis locis nihil proprij possiden-
tes ex communib[us] Ecclesiarum redditibus aleban-
tur, vnde Canonici id est Regulares dicti sunt,
quia in communi viuentes ad certam viuendi nor-
mam adstringebantur, erantque collegia clericorum
ædificata præfixo titulo V. C. Sanctæ Crucis. S. Se-
phani &c. Nec ullus in Clericorum numerum ac or-
dinem admittebatur, nisi sub titulo alicuius sacerdotis
sustentationem haberet. Quod adhuc hodie ob-
seruatur, ut nemo ad maiores ordines sine titulo su-
stentationis admittatur, alioquin Episcopus de suo
interim prouidere debebit, donec aliquem beneficij
titulum consequatur.

Quod si clericus ex patrimonialibus sufficientem
sustentationem habeat potest etiam sine ullo alio ti-
tulo ordinari.

Quadripartita est Ecclesiasticorum prouentuum
diu: sio, prima pro mensa Episcopi; altera profabi-
ca, te-